

SIGNE JAÏS

(f. 1967) maler

- bor og arbejder i København

Signe Jaïs arbejder i sine serier med udgangspunkt i ét bestemt tema som eksempelvis bevægelse eller tid. Med billeder af biler, flyvemaskiner, globusser eller satellitter og rumskibslignende maskiner henviser hun på en og samme tid til fortid, nutid og fremtid. Værkerne fungerer som collager og malerier på krydsfinerplader, der oprindeligt er blevet brugt af civilforsvaret til skiltning. Kunstneren inkorporerer udklip fra reklamer, gamle bøger og magasiner, som hun bemaler med sirligt optegnede streger og utraditionelle materialer som alkydlak og limfarve. Modificeringerne af billedets elementer skaber tilsammen skæve og overraskende kompositioner, der baserer sig på associationen og den fragmenterede reference. Motiverne lader sig i første omgang kun aflæse som formelle greb på fladen, der med cirklerne, stregerne og linjerne antager dybde og rum. Man kan ikke helt se, hvad de forestiller, hvilket underbygges af værkernes ofte små formater og de forfinede bearbejdnings. Det forsinker aflæsningen og dermed forståelsen af motivet og dets henvisninger. Og det pirrer nysgerrigheden.

Motivisk knytter værkerne sig til den moderne drøm om absolut bevægelsesfrihed. Værkerne handler om en fascination af moderne transportmidler, der fragter mennesker og informationer fra et punkt til et andet. Signe Jaïs tænker denne bevægelse som en flyrejse fra en verdensdel til en anden, eller som en rumekspedition mellem myriader af planeter eller satellitter, der svæver i evigt kredsløb om jorden. Den antydede bevægelse er en abstraktion over eller anskueliggørelse af over tiden som begreb og fænomen.

Signe Jaïs henter inspiration fra popkunsten, fra tiden før den blev popkunst. Brugen af eksempelvis reklamer fra 1950'erne er med til at skabe en aura af fortid, af en svunden tid, og denne æstetiske reference giver værkerne et altmodisk udtryk. Værkerne peger på en kollektiv kliché om en uskyldsren periode før global opvarmning og generel hyber-accelereret tid. Den findes ikke, men det gør Signe Jaïs' komplekse iscenesættelse af tiden. Som fortid, som et her og nu, og som forestillingen om, hvordan verden bliver i en nær fremtid. De eksisterende billeder rummer et element af datidens fremtidsvisioner, men Signe Jaïs bruger også nutidige ikoner som atomcirklen til at illustrere idéer om fremtidige scenarier. Tiden fremstilles ikke linjært i Signe Jaïs' univers; verden, rum og tid er forbundet som stregerne på en globus i en cirkulation eller et evigt loop, som menneskets bevægelsesmaskiner er en uomgængelig del af.